

Í Danmark føddist eg

(I Danmark er jeg født)

Melodi: P. Schierbeck, 1926

Original tekst: H. C. Andersen, 1850

Oversætter: Heini Gilstón Corfítz, 2019

Til venstre ses teksten på færøsk. Til højre ses teksten på lydskrift.

Í Danmark føddist eg, Her eri eg heima,
Mín rót til allan heimin gjøgnum fer.
Tú danska mál tú ert mín módurserð ja,
So blítt vælsignad nærir hjartad títt.
Tú fríska danska strond,
Vid fornølds minnugrøvom,
Súreplatrød og mjødurgardar (i)millum,
Teg elski eg, Danmark mítt fadirland.

Hvar reidir summarid helst blómubøin,
Enn ríkarí, heilt til ta opnu strond.
Hvar rísur fullmánin á smærubøin,
So vakurt sum í bókurs fadirland.
Tú danska fríska strond,
Har Dannebrog tad flaggar,
Gud okkum gav, Gud gav tann besta sigur.
Teg elski eg, Danmark mítt fadirland.

Tú harri um alt nordur var á degi,
Tú England ráddi, nú tú kallast veikt.
Eitt lítid land, og tó so vítt um heimin,
Enn hoyrist hondverkssløg og danasang.
Tú danska fríska strond,
Plógjarnid gullhorn finnur.
Gud gav tær framtíð, sum hann gav tær minnir.
Teg elski eg, Danmark, mítt fadirland.

Tú land sum føddi meg, har eri eg heima,
Mín rót sum allur heimur gjøgnum fer.
Har málid er mín módur mjúka rødd ja,
Sum vakrir tónar rørir hjartad mítt.
Tú danska fríska strond,
Vid villum svanareidrum,
Á grønum oyggjum, heim mítt hjartad hevur,
Teg elski eg, Danmark mítt fadirland.

Ui Danmarshk føddist e, her eri e heima,
Muín rót til atllan heimin djøgnum fer.
Tú danska mál tú ersht muín móvurshrødd ja,
So bluítt valsigna nærir hjarshta tuítt.
Tú fruíshka danska strond,
Vui fornølds minnu grøvom,
Súreplatrø og mjøjurgærar mitllum,
Teg elstje e, Danmarshk muítt fairjirland.

Kvar reijir summari helst blómubøjin,
Enn ruíkari, heilt til tæ opnu strond.
Kvar ruísur fullmánin á smærubøjin,
So vaikursht sum uí bókurs fairjirland.
Tú danska fruíshka strond,
Hair Dannebrog tad flaggar,
Gud okkum gæv, Gud gav tann besta sijur.
Teg elstje e, Danmarshk muítt fairjirland.

Tú harri um alt norur vair á dæjeh,
Tú England ráddi, nú tú katllast varkt.
Eitt luíti land, og tó so vuítt um heimin,
Enn hoyrist hondverkssløg og danasang.
Tú danska fruíshka strond,
Plógjardni gulldhorn finnur.
Gud gav tær framtúí, sum hann gav tær minneir.
Teg elstje e, Danmarshk muítt fairjirland.

Tú land sum føddi meg, hair eri e heima,
Muín rót sum atllur heimur djøgnum fair.
Har máli er muín móvurs mjúka rødd ja,
Sum vakrir tónar rørir hjarshta muítt.
Tú danska fruíshka strond,
Vi vitllum svanareirum,
Á grønum oygdjum, heim muítt hjarshta hevur,
Teg elstje e, Danmarshk muítt fairjirland.

Oversættelse gengivet efter aftale med Missing Voices.dk

